

SZCZYPTA SOLI

PISMO DIECEZJALNEGO SANKTUARIUM ŚWIĘTEJ KINGI W NOWYM KORCZYNIE

Modlitwa

Litania do Świętej Kingi

... Święta Kingo, piastunko
polskiej mowy, módl się za nami.

Święta Kingo, zasłużona dla
polskiej kultury módl się za nami.

Święta Kingo, patronko kopalni
soli, módl się za nami.

Święta Kingo, przemożna
patronko nasza, módl się za nami.

Abyśmy prawdziwie
chrześcijańskim życiem
nieustannie uwielbiali dobroć
miłosiernego Boga,
uproś nam święta Kingo.

Abyśmy w codziennych
doświadczeniach zaufali Bożej
Opatrzności,
uproś nam święta Kingo ...

Żywot Świętej Kingi

Natomiast wspomniana
dziewczyna, przywrócona
do pełnego rozumu powiedziała,
że dręczyło ją trzech demonów,
z których jeden zwał się Oksza,
drugi Naton i trzeci Rozen.
To zdarzenie widzieli prawie
wszyscy mężczyźni i kobiety
miasta Stary Sącz.

Pewien człowiek z Wiśnicza,
słyszając krzyk dzieci na polu, szybko
tam pobiegł i znalazł swą córkę
już martwą. Bo wilk tak ją poszarpał
na ciele, że wnętrzności wypływały
z jej brzucha. Zaś matka
wspomnianej dziewczynki,
podążając z Bochni do swego domu,
słyszając hałasy na środku drogi,
z płaczem i jękiem upadła na ziemię,
błagając świętą panią.

A gdy wstawszy z tego miejsca
doszła do domu, znalazła
swe dziecko żywe, lecz po całym
ciele krwawiące; gdzie też wielu
ludzi zbiegło się, bolejąc nad
dzieckiem. Przybywszy do grobu
świętej pani Kingi, pod przysięgą
zeznał, iż dziecko było martwe
a na wezwanie błogosławionej
ożyło.

Również Piotrek z Wieliczki,
przyszedłszy do grobu świętej pani
razem ze swą córką, imieniem
Stanisława, zeznał pod przysięgą,
że ta jego córka leżała utopiona

pod młynem od rana do południa.

Po znalezieniu jej zaczęli z płaczem
błagać świętą panią
o jej wskrzeszenie,
i zaraz wstała z martwych.

Pewna dziewczyna, dorosła,
w wieku zdatnym do małżeństwa,
urodzona w Piotrkowicach koło
Miechowa, w diecezji Krakowskiej,
imieniem Tomka, która poślubiła
pewnego młodzieńca z Ksanicza,
wnet, po trzech tygodniach wpadła
w chorobę epilepsji i w gorączkę.
Została z nich łaskawie uwolniona
mocą Krzyża świętego, który
w Lysieczu był miany w wielkiej
czci, gdy tam przybyła
w pielgrzymce i sercem pokornym
i skruszonym złożyła wotum.

(Źródło: „Żywot i Cudy
św. Kingi Księżnej Krakowskiej”
str. 279-280. tłumaczył Cecylian
Niezgoda OFMCCConv.).

Kościół Świętego Stanisława
Biskupa i Męczennika.
Diecezjalne Sanktuarium
Świętej Kingi w Nowym Korczynie.
Rys. Arch. Aleksandra Pabjan.

ROZWAŻANIE

„Maria obrała najlepszą część, której nie będzie pozbawiona»”. (Łk 10, 42), Maria zrozumiała i może powiedzieć:
„Ty jesteś ze mną!”, dlatego „nie brak mi niczego!” (Ps 23, 4. 1). Prawdziwym dziedzictwem ziemi obiecanej jest
sam Pan. On jest prawdziwym odpoczynkiem człowieka, jego siódmym dniem. Święty Augustyn wkłada w usta
Jezusa słowa zwrócone do Marty: „Ty żeglujesz, ona jest w porcie”. Jesteśmy stworzeni do tego, by kochać Boga
całym sercem. Cały otaczający nas świat został stworzony tylko do tego celu i dlatego jesteśmy niespokojni, dopóki

nie spoczniemy w Nim. Wobec Niego wszystkie inne rzeczy obiecane i darowane są zwykłym zadatkiem, niczym pierścionek zaręczynowy dla oblubienicy. Jest On naszym dziedzictwem, które trwa na zawsze. Jest „skarbem niewyczerpanym w niebie, gdzie złodziej nie ma dostępu, ani mól nie niszczy” (Łk 12,33). Serce Marii jest już tam, gdzie jest jej skarb (Łk 12, 34). Wybrała ona Pana, który jest początkiem i końcem wszystkiego. Woląa źródło wody niż nieszczelne zbiorniki, zbudowane z wielkim trudem, które jednak nie zatrzymują wody (Jr 2, 13). Tutaj czerpie i żyje. Przyjmuje Jezusa, jak sama czuje się przyjęta, i słucha słowa, które włącza ją w Jego drogę: „Idź i ty czyn podobnie” (w. 37). Maria staje się domem, który przyjmuje wszystkich. Dom ten zapowiada to, co będzie na końcu, kiedy wszyscy zgromadzeni, przyjęci i zarazem przyjmujący, będą otrzymywać i dawać miłość.

ks. Paweł Majewski

Sprawozdanie ze 112. Czuwania ku czci św. Kingi w Nowym Korczynie.

We wtorek, 1 września 2026 r. odbyło się po raz 112. Czuwanie w Diecezjalnym Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie. O godzinie 17.00 rozpoczęliśmy Adorację Najświętszego Sakramentu w ciszy, uczestnicy mieli możliwość przystąpienia do sakramentu pokuty i pojednania. W modlitwie różańcowej, powierzaliśmy Najświętszej Maryi Pannie szczególnie polskie rodziny. Prosiliśmy o Boże błogosławieństwo i wszelkie łaski dla Ojca Świętego, Biskupów, Kapłanów, Misjonarzy, Kleryków naszego Kieleckiego Seminarium. Modliliśmy się także w intencji uczniów, którzy rozpoczynają naukę w nowym roku szkolnym. W Ewangelii dzisiejszego dnia czytamy, że, „Jezus udał się do Kafarnaum, miasta w Galilei i tam nauczał w szabat”. (Łk 4, 31). Jezus prowadzi swoją działalność w dniu szabatu. Dniem odpoczynku po dziele stwarzania jest sam Bóg, który jest początkiem i końcem całego stworzenia. Tylko w Bogu stworzenie może znaleźć swój odpoczynek. W dniu szabatu wszechświat czerpie ze źródła, z którego wytrysnął. Przyjście Jezusa jest jutrzenką ostatecznego szabatu. Będzie to dzień bez zachodu słońca, ósmy dzień święta, które nie ma końca, wieczne dziś, w którym Bóg wkracza w czas i wymiar człowieka. W tym dniu człowiek – a w nim również całe stworzenie – osiągnie odpoczynek w Bogu, jednocząc się z Nim i wchodząc z Nim w komunie. To będzie wspaniały dzień, kiedy Chrystus, prawdziwe słońce, osiągnie swój zenit i ożywi pod sobą wszelkie stworzenie. Wtedy Bóg będzie wszystkim we wszystkich (1 Kor 15, 28). Ale już teraz cała historia oświecona jest tym Słońcem. Już teraz cała historia stała się tym jedynym szabatem, w którym i słowo Boże działa z całą swoją mocą. Działanie Jezusa jeszcze się nie zakończyło – On nauczał, naucza i zawsze będzie nauczał. Święty Łukasz pragnie, aby czytelnik, który nie widział Jezusa, mógł poznać Go poprzez doświadczenie Jego nauki, a będąc jej posłusznym, mógł stać się Jego żyjącą ikoną, podobnie jak On sam jest obrazem Ojca. Jego twarz jest dzisiaj widzialna w każdym człowieku, który jest posłuszny Jego słowu. A słowo poucza nas, kim On jest, za pomocą tego, co „uczynił i czego nauczał” (Dz 1, 1). Słowo Boga, które stało się ciałem w Jezusie, powróciło jako Słowo w orędiu Ewangelii i oczekuje na to, aby dzisiaj stać się naszym ciałem przez posłuszeństwo wiary. Liturgię Słowa przygotowało Towarzystwo Miłośników Ziemi Korczyńskiej. Naszą modlitwę w Sanktuarium zakończyliśmy Apelem Jasnogórskim. Uczestnicy otrzymali także kolejny, 75. numer pisma wydawanego w naszym Sanktuarium – „Szczypta Soli”. Serdecznie zapraszam Kapłanów i Wszystkich Pielgrzymów na kolejne czuwanie 6 października 2026 r. Święta Kingo uprosz nam łaskę wiary, abyśmy w każdej sytuacji życia spieszyli bliźnim z pomocą.

Ks. Paweł Majewski

Kustosz Diecezjalnego Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie.

PIEŚŃ

REF: Misjonarz nie opuści w potrzebie D A G D
ponieważ oddał życie Chrystusowi. G D h A
Głosi światu Dobrą Nowinę, D A G D
Niosąc miłosierdzie człowiekowi. h A G-A-D

1. Misjonarze afrykańscy mają twarze polskich dzieci. h A G-A-h
Misjonarze afrykańscy są gotowi świat przemierzyć, h A G-A-D
aby wszystkim ludziom zanieść G A
miłość, radość i nadzieję, fis h
aby każde dziecko mogło żyć w pokoju. G A h A

2. Misjonarze afrykańscy mają serca polskich dzieci. h A G-A-h
Są wrażliwi na cierpienia i tęsknoty h A G
bliźnich w świecie. -A-D
Niosą pomoc i nadzieję, G A
tam, gdzie smutek wnoszą radość, fis h
by rozpaść w sercach płomień miłosierdzia. G A h A

3. Misjonarze afrykańscy mają dłonie polskich dzieci h A G-A-h
i z odwagą pomagają w trudnych chwilach. h A G
radość wznieć -A-D

Aby Chrystus zakrólował G A
także gdzieś na krańcach świata, fis h
byśmy mogli z miłosierdziem wspomóc brata. G A h A

4. Śpiewaj Panu chwałę G-A-D
Jego Imię chwal. G-A-D
Boże miłosierdzie G-A-h
światu daj. e A.

ks. Paweł Majewski

Kolejne czuwania: 3 listopada, 1 grudnia 2026 r.